

Colom, Espanya i el Canal 33

Autor: Marc-Vicent Adell

Data de publicació: 27-07-2022

En aquest article punyent, Marc Vicent Adell reflexiona sobre el pacte dels nostres intel·lectuals amb el poder polític a partir dels continguts que ofereixen els programes històrics del Canal 33. Ara, Colom ja no conquereix Amèrica en nom de Castella sinó d'Espanya, un estat que no existirà fins al segle XVIII i XIX. I ningú no denuncia aquests disbarats.

El canal 33 de la nostra televisió pública va emetre dilluns 11 de juliol d'enguany uns capítols del programa Història de la humanitat en què es descrivien escenes de la conquesta espanyola d'Amèrica. Uns actors feien de conqueridors amb el típic casc i les espases punxegudes i uns altres representaven els indígenes bledes, atemorits després que el cap de l'expedició arribés a una costa exòtica i els propiciés estocades amb sang i tot. Més o menys com devia passar en la realitat. Jo havia engegat la tele amb el programa avançat i em vaig perdre el començament, però vaig ser a temps de sentir com una veu en off narrava els esdeveniments protagonitzats per un Colom bel·licós, el qual, en paraules del narrador, "prenia possessió de... en nom d'Espanya".

Com imposa que ens facin creure que Espanya conqueria territoris al segle XV tot i que sabem que la cosa no va anar així.

D'una banda hem de tenir en compte la versió oficial de la història que presenta Colom al servei de la imperial Castella (que no Espanya), versió força discutida avui dia per molts historiadors. A més a més, els ciutadans informats sabem que Espanya és un estat que apareix a partir de la Guerra de Successió del segle XVIII en la qual Felip V derrota l'arxiduc Carles d'Àustria, "Por justo derecho de conquista" els castellans ocupen Aragó i tots els estats catalans i els regnes que en depenien, com Nàpols i Sicília, i tot seguit ens incorporen a Castella, on esdevenim províncies ajustades a les seves lleis, a pesar que els monarques posteriors signaven com a reis d'aquells territoris. Fins i tot, després de les Corts de Cadis del 1811 i de llur Constitució, Ferran VII encara era rei de "Castilla, León, Aragón..." i "Isabel segunda, por la gracia de Dios y la Constitución de la Monarquía española (era) Reyna de las Españas". Hem

d'esperar l'arribada d'Amadeu de Savoia per veure'l com el primer monarca que es considera rei únicament d'Espanya. És fals que les dites Corona d'Aragó i de Castella s'unissin políticament a partir d'el matrimoni dels reis catòlics al segle XV, perquè aquests monarques no van crear cap estat nou i els Àustria que els van continuar havien de jurar les constitucions catalanes i assistir a les respectives corts dels nostres estats, que van romandre independents fins al segle XVIII. Per tant, el debat historiogràfic és si Colom era al servei de Castella o al servei de la corona catalana o catalanoaragonesa o Corona d'Aragó, i no al servei d'aquest estat que trigaria uns quants segles a formar-se i que es diria Espanya, manllevant el concepte geogràfic de la Hispània romana referit al conjunt de la península Ibèrica.

De vegades descobrim incoherències en films de pèssima qualitat, com el titulat Missió impossible II, en què Tom Cruise saluda les falleres que desfilen per la setmana santa de Sevilla perquè el guionista havia barrejat les indumentàries folklòriques peninsulars sense tenir en compte la diversitat local. Ara bé, no sé si podem creure que els guionistes del Canal 33 estan desinformats quan la narració d'un programa parla d'un inexistent estat espanyol del segle XV. Llavors, el Servei d'Atenció a l'Audiència de la televisió pública catalana o www.ccma.cat/atencio m'escrigu un correu el 15 de juliol en què m'explica que els capítols de l'History of the World són una traducció de la BBC i descobreixo que el fet de considerar Espanya com a subjecte polític en l'antigor ja hi era, en el contingut original.

Atenció, doncs. És un error considerar Espanya com un estat polític del segle XV? Jo crec que sí. Aleshores ens podem preguntar d'on ha tret la BBC aquesta informació i per què no s'esmena l'error, que perdura amb la traducció. ¿És que els continguts de la televisió catalana no es revisen o potser el criteri és respectar la versió original dels programes que s'hi emeten? Però si la versió original d'una sèrie o d'un documental estranger o nacional conté una pífia, aquesta pífia es deixa en la traducció? Imaginem que un programa anglès digués que la Lluna és quadrada. En la versió catalana d'aquest programa es continuaria dient que la Lluna és quadrada? Estic segur que s'esmenaria l'error però sospito que, en el cas d'en Colom i d'Espanya, potser ja va bé que els espectadors anem sentint aquestes disbarats per tal d'interioritzar-los i idiotitzar-nos. No vull ser mal pensat i potser la cosa del Canal 33 no ha estat ben bé així, tot i que em penso que el problema és polític en el fons.

Recentment observem que les rebaixes a casa nostra són infinites i que molts objectius democràtics que anàvem aconseguint s'estan engegant a prendre pel sac: ja són fets o realitats el no a la immersió lingüística, no a la tv3 al País Valencià, no a la convalidació dels títols de català entre llicenciats valencians i catalans, no al tren entre Dénia i Gandia per mantenir separada Alacant de València i Barcelona, no a les programacions de Socials i d'Història que expliquen la història en clau catalana, no a dir País Valencià al País Valencià, no a utilitzar el terme Països Catalans en les televisions públiques, no a anomenar català la llengua del País Valencià, no a la reciprocitat de les televisions catalanes... I sí a explicar confusions històriques per televisió, sí a continuar amb la visió censurada de la nostra història en les escoles, sí a llançar pedres als historiadors revisionistes que defensem una historiografia científica i al servei de la recuperació del país, sí a comprar la premsa escrita i digital per desqualificar Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història, sí a continuar considerant el castellà i el francès com a llengües oficials del país (les llengües de les forces d'ocupació des del segle XVII)... Podem culpar d'alguns d'aquests problemes el pacte actual entre els partits independentistes i el PSOE. Tots hem vist com el president Aragonès atorgava aquests dies la Creu de Sant Jordi, en nom d'una Catalunya mestissa, a Estopa, un grup musical que ni tan sols té mitja cançó en català. I visca, que no passa res. Amb tot, considero que la cosa ve de més lluny.

Lluís Maria Xirinacs ens va revelar que la traïció dels nostres líders polítics consistia a disfressar la continuïtat política franquista de falsa democràcia, però ara ens ha caigut a sobre, a més, la traïció dels intel·lectuals. I aquest és un dels problemes més greus que patim. Ja fa temps, en arribar l'estat de les autonomies, Espanya es va adonar que no es podia permetre que els nostres idiomes històrics tornessin a ser oficials i que les diferents nacions no castellanes peninsulars comencessin a recuperar les seves identitats i la seva història. En resum, va convertir el portuguès de Galícia en un dialecte del castellà anomenat gallec (no m'estic referint a la variant geogràfica d'aquesta a llengua sinó al fet d'inventar-se una nova llengua romànica), va crear també una llengua valenciana diferent de la catalana amb acadèmia inclosa, va dir en l'article 145 de la Constitució espanyola que "En ningún caso se admitirá la federación de Comunidades Autónomas" i per això es va treure del barret una autonomia anomenada Castilla y León, i etc. És a dir, l'estat espanyol i els governs i administracions autonòmiques que en són conseqüència transgredeixen la ciència, menteixen, subornen filòlegs i historiadors, instauren noves llengües (que no serveixen per a res, per cert), promocionen falsedats històriques que difonen mitjançant els mitjans de comunicació i l'educació i ben pocs denunciem els fets. Perquè Espanya ha comprat l'elit dels intel·lectuals nostrats i ací no passa res. ¿Molts protestem quan Esperanza Aguirre i Mariano Rajoy diuen que "España es el país más antiguo de Europa con tres mil años de historia detrás"? O quan els llibres de les nostres escoles expliquen fets del segle XV amb pintures i imatges del segle XX? O quan sentim en les televisions públiques que Colom conqueria territoris en nom d'Espanya? Què comenten al respecte universitats, departaments, plataformes i publicacions científiques, revistes especialitzades, editorials històriques, mestres, professors, estudiants, periodistes, sindicalistes...? La veritat, res de res. Tinc la sensació que només ens queixem els qui no acceptem subvencions públiques que condicionen la nostra tasca i les nostres opinions.

Tot això ho comento perquè aquest confusionisme històric que regna sobre el nostre país està fet conscientment, ja té uns quants anys i comporta una complicitat científica que va convertint la mentida en mite, de manera que és fàcil que un guionista estranger faci servir mentides publicades ací i allà a tall de fonts per consultar-les i tenir-les com a referents veritaders. En el cas del mite d'Espanya, he garbellat unes quantes joies i m'ha semblat adient exposar-les ací. Però, compte, són joies de primera que llueixen els referents més preuats. Per exemple, llegim a la pàgina 311 de *Mis páginas preferidas. Temas literarios. Temas lingüísticos e históricos*, editorial Gredos, de Ramón Menéndez Pidal, que “Al unirse políticamente Aragón y Castilla, en 1474...”. També llegim en la pàgina 6 de l'obra *Los gigantes de la literatura universal*. Cervantes, de l'editorial Prensa Española, que “Cuando Felipe II sube al trono, España es el país más poderoso del mundo”.

En repassar aquestes temes m'agafen calfreds perquè hem quedat que Espanya és un estat nascut al segle XVIII i XIX i no em digueu que don Menéndez Pidal i seguidors ignoraven que la unió d'Isabel i Ferran va ser matrimonial i que en tot cas Castella es va vincular a la corona de Catalunya i Aragó durant el temps que va durar el matrimoni fins que després va continuar independent...

Avui he parlat d'aquest programa del canal 33 que s'inventa una Espanya medieval, de les distorsions històriques per fer-nos creure una cosa que no és i dels intel·lectuals actuals que estan al servei de la política i no de la ciència i de la veritat. La televisió de Catalunya ha estat amable en respondre els meus preguntats sobre la seva programació però res no justifica el fet de no dir les veritats. No recordo qui va dir que la veritat ens fa lliures, i la mentida esclaus. Veig el panorama cultural de ca nostra, els pactes polítics, la ignorància general i em venen ganes de plorar.

(agraïments a Jordi Bilbeny i a Francesc Magrinyà per les seves idees i les valuoses informacions que m'han proporcionat)

Marc Vicent Adell

Bibliografia

[https://www.youtube.com > watch](https://www.youtube.com/watch), El 'Reyno de España' va començar a existir el 1870 – YouTube, parlament de l'investigador Marcel Mañé que va tenir lloc al 16è Simposi de l'Institut Nova Història celebrat el 2 de gener del 2017.

Colom ja és al servei de l'Epanya inventada pel nacionalisme espanyol.

Menéndez Pidal va escriure que Aragó i Castella es van unir políticament al segle XV.

El grup musical Estopa ha rebut la Creu de Sant Jordi 2022 per cantar únicament en castellà